

Sygn. akt ***XI Ka 553/16***

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Kaczor (spr.)

Sędziowie SO Dorota Dobrzańska

SR del. do SO Marta Śmiech

p.o. Protokolanta Wojciech Czajkowski

przy udziale Prokuratora Doroty Kasperek-Prystupy

po rozpoznaniu dnia 30 sierpnia 2016r.

sprawy **T. D.** urodzonego (...) w C.

s. J. i K. z d. Ł.

w przedmiocie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmie

z dnia 14 marca 2016r. sygn. akt ***II K 645/15***

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną karę łączną pozbawienia wolności obniża do 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. P. – Kancelaria Adwokacka w L. 147 (sto czterdzieści siedem) złotych 60 groszy tytułem wynagrodzenia za obronę wykonaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia skazanego od zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze ustalając, że ponosi je Skarb Państwa.

Dorota Dobrzańska Sławomir Kaczor Marta Śmiech

XI Ka 553/16 UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 14 marca 2016r. Sąd Rejonowy w Chełmie ustali, że T. D. skazany został prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Chełmie z dnia **24 marca 2011 roku**, wydanym w sprawie II K 610/10 za dokonanie:

- w okresie od lutego 2010 roku do dnia 17 marca 2010 roku w warunkach ciągu przestępstw określonych w art. 91 § 1 k.k. pięciu czynów z art. 279 § 1 k.k. oraz popełnienia dwóch czynów z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., na karę roku i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w ilości stu stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

- w okresie od września 2009 roku do 23 marca 2010 roku daty bliżej nieustalonej czynu z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w ilości sześćdziesięciu stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych;

połączono orzeczone kary jednostkowe wymierzając kary łączne: dwóch lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres trzech lat próby i grzywny w wymiarze stu dwudziestu stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych;

postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2012 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II Ko 181/12 zarządzono wykonanie wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności;

postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2012 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt: II Ko 813/12 zarządzono wykonanie pięćdziesięciu dziewięciu dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny w wymiarze stu osiemnastu stawek dziennych.

2. Sądu Rejonowego w Chełmie z **dnia 16 grudnia 2011 roku**, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 957/10, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 22 marca 2012 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt XI Ka 142/12 za dokonanie w nocy z 2 na 3 lipca 2010 roku czynu z art. 278 § 1 k.k., na karę jednego roku i czterech miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w ilości siedemdziesięciu stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych; sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres trzech lat próby;

postanowieniem z dnia 4 grudnia 2012 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II Ko 1368/12 zarządzono wykonanie wobec skazanego trzydziestu pięciu dni kary zastępczej pozbawienia wolności za niewykonaną karę grzywny w wymiarze siedemdziesięciu stawek dziennych;

postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2015 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II Ko 51/15 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

3. Sądu Rejonowego w Chełmie z **dnia 5 czerwca 2013 roku, wydanym** w sprawie o sygn. akt II K 286/12 za dokonanie:

- w okresie od czerwca 2010 roku do września 2010 roku - dat dziennych bliżej nieustalonych w warunkach ciągu przestępstw określonych w art. 91 § 1 k.k. pięciu czynów z art. 279 § 1 k.k. na karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w ilości czterdziestu stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

- w okresie od maja 2010 roku do września 2010 roku - dat dziennych bliżej nieustalonych w warunkach ciągu przestępstw określonych w art. 91 § 1 k.k. dwóch czynów z art. 278 § 1 k.k. na karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w ilości trzydziestu stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych;

połączono orzeczone kary jednostkowe wymierzając kary łączne: roku i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono tytułem próby na okres czterech lat oraz karę grzywny w ilości pięćdziesięciu stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych;

postanowieniem z dnia 11 czerwca 2015 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II Ko 50/15 zarządzono wobec skazanego wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności.

4. Sądu Rejonowego w Chełmie z dnia **19 listopada 2014 roku** w sprawie o sygn. akt II K 478/14 za dokonanie:

- w dniu 18 kwietnia 2014 roku czynu z art. 159 k.k. na karę jednego roku pozbawienia wolności,

- w dniu 18 kwietnia 2014 roku czynu z art. 190 § 1 k.k. na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności;
- w nocy z 9 na 10 kwietnia 2014 roku czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w ilości czterdziestu stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych;

połączono wymierzone kary jednostkowe pozbawienia wolności i jako karę łączną orzeczono karę dwóch lat pozbawienia wolności

a następnie

I. rozwiązał kary łączne pozbawienia wolności i grzywny orzeczone wyrokami z punktu 1 (II K 610/10) i z punktu 3 (II K 282/16) i na podstawie art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, to jest do dnia wejścia w życie Ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015.396):

- jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami z punktów 1 (II K 610/10), 2 (II K 957/10) oraz 3 (II K 286/12) połączył i wymierzył skazanemu karę łączną czterech lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności,

- jednostkowe kary grzywny wymierzone wyrokami z punktów 1 (II K 610/10), 2 (II K 957/10) oraz 3 (II K 286/12) połączył i wymierzył skazanemu karę łączną grzywny w ilości dwustu dwudziestu stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

II. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. orzekł, iż w pozostałym zakresie nieobjętym niniejszym wyrokiem łącznym, wyroki z punktów 1 (II K 610/10), 2 (II K 957/10) oraz 3 (II K 286/12) podlegają odrębnemu wykonaniu;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie o wydanie wyroku łącznego w części dotyczącej wyroku z punktu 4 (II K 286/12) umorzył oraz na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 632 pkt 2 k.p.k. zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków za niniejsze postępowanie, obciążając nimi Skarb Państwa.

Od powyższego orzeczenia apelację wniósł skazany. Zaskarżając rozstrzygnięcie w całości, zarzucił rażące naruszenie prawa mogące mieć istotny wpływ na jego treść, to jest obrazę art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., poprzez brak należytego rozważenia rażącej niewspółmierności kary, nie określenie zasad orzekania kary łącznej, niewskazanie jakie okoliczności obciążające i łagodzące uwzględnił Sąd pierwszej instancji, nieuzasadnienie dlaczego Sąd meriti należyście uwzględnił odstępy czasowe pomiędzy przestępstwami oraz brak rozważenia łączności podmiotowej i przedmiotowej pomiędzy przestępstwami. Nadto Sąd Rejonowy zdaniem skarżącego dopuścił się błędu, ponieważ nie wziął pod uwagę, że pomiędzy przestępstwami zachodzi związek przedmiotowy oraz brak pozytywnej prognozy co do skazanego, co doprowadziło do niesprawiedliwego rozstrzygnięcia, co z kolei oznacza naruszenie zasadniczych celów procesu karnego wyrażonych w art. 2 § 1 pkt 1 i 2 oraz § 2 k.p.k..

W oparciu o tak sformułowaną argumentację skarżący wniósł o zmianę przedmiotowego orzeczenia poprzez orzeczenie kary łącznej dwóch lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Na wstępie podkreślić należy, iż z oczywistych powodów nie może być mowy o obrazie przez Sąd Rejonowy wskazanych w apelacji przepisów postępowania tj. art.433 § 2 k.p.k. i art.457 § 3 k.p.k. tj. przepisów adresowanych do sądu odwoławczego i regulujących kwestie zakresu w jakim sąd ten rozpoznaje środki odwoławcze oraz wymogów jakie winno spełniać uzasadnienie tego sądu.

Chociaż – wbrew stanowisku skarżącego – Sąd Rejonowy wskazał według jakich zasad wymierzył skazanemu karę łączną pozbawienia wolności, to należy zgodzić się z autorem apelacji, iż kara ta jawi się jako zbyt surowa. Suma kar pozbawienia wolności finalnie orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Chełmie zapadłymi w sprawach II K 610/10, II K 286/12 i II K 957/10 wynosi 5 lat, zaś suma kar jednostkowych – 6 lat i 4 miesiące. Bliski związek przedmiotowy i podmiotowy zachodzący pomiędzy przypisanymi skazanemu czynami, w szczególności przypisanymi w sprawach II K 957/10 i II K 610/10, a w dalszej kolejności bardzo dobra opinia z zakładu karnego, uzasadniały - zdaniem Sądu Odwoławczego - wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności, wprawdzie z zastosowaniem zasady asperacji, lecz w wysokości zdecydowanie niższej od wymierzonej przez Sąd Rejonowy.

Na uwzględnienie nie zasługuje natomiast wniosek zawarty w apelacji o wymierzenie kary łącznej w wysokości 2 lat pozbawienia wolności oraz jeszcze dalej idący wniosek obrońcy sformułowany na rozprawie odwoławczej o ukształtowanie tej kary w oparciu o zasadę absorpcji, co oznaczałoby wymierzenie kary łącznej roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Uprzednia wielokrotna karalność T. D. oraz wielość czynów za które został skazany przesądzają o tym, iż uwzględnienie każdego z tych wniosków byłoby nieuzasadnionym premiowaniem jego osoby.

Z tych względów, jak również wobec niestwierdzenia nieprawidłowości podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy na podstawie art.437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku. Zwolnienie skazanego od zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze nastąpiło na podstawie art.624 § 1 k.p.k. w zw. z art.634 k.p.k., zaś przyznanie obrońcy ustanowionemu z urzędu wynagrodzenia za obronę skazanego - na podstawie § 17 ust.5 w zw. z § 4 ust.1, 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 listopada 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015r. poz.1801).

Dorota Dobrzańska Sławomir Kaczor Marta Śmiech